

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון קל"ב
פרשת תזריע
תשפ"ד

**ואלה יעמדו על הברכה
בעבור שנדבו הוצאות הגליון**

לע"נ

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע

הרה"ק רבי יוסף בן הרה"ק רבי יצחק זי"ע
גלב"ע זי"א ניסן תש"פ

נדבת

הרה"ח ר' מרדכי מאזעסאן שליט"א – ביתר
הרה"ח ר' יהושע לאנדא שליט"א – מודיעין עילית
הרה"ח ר' יהושע לייב כהן שליט"א – ב"פ
הרה"ח ר' משה מיינער שליט"א – ב"פ
הרה"ח ר' אפרים פייבוש ריבא שליט"א – ב"פ
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

הנה"ח ר' אברהם שמעון מארילוס שליט"א

הרב"נ כ"ק אדמו"ר זי"ע

לרגל יומא דהילולא

ולרגל שמחת הולדת הנכדה

אצל חתנו הרב ישכר בער האגער שליט"א
למול טוב ובשעמומ"צ

הרב ישכר בער האגער שליט"א – בני ברק

נכד כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע

לרגל שמחת הולדת הבת

שמחת הקדושה רבא בש"ק אצל קטן מרן אדמו"ר מוויניץ שליט"א

לע"נ

כ"ק מרן אדמו"ר מהרי"ד השני זי"ע

הרה"ק רבי יעקב דוד בן הרה"ק רבי יוסף זי"ע
גלב"ע זי"א ניסן תש"ב

נדבת

הרה"ח ר' נח נד וויינמראב שליט"א – קרית נת

הר"ר בנימין דואלובסקי הי"ו – בני ברק

הר"ר מנחם ווייסבראד הי"ו – ירושלים

מח"ס זכרון קרוש – תורת ותולדות הרה"ק מהרי"ד השני

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

כוס תנחומין

נשגר בזאת לידירנו ועדינו, מחשובי העסקנים דקהלתנו, ראש
וראשון וידידו רב לו בהרחבת גבולי הקדושה, כותלי בית

המדרש יעידו יגידו רוב חילו והשקעתו

הר"ד ישראל פאלק הי"ו

על פטירת אחותו הילדה ע"ה

המקום ינחם אותו ואל כל בני משפחתו, בתוך שאר אבלי ציון
וירושלים, אך ששון ושמחה ישיגום ונסו יגון ואנחה

מתפללי בית המדרש

- של"ס תזריע תשפ"ב
- של"ס ויקרא תשפ"א
- של"ס ויקרא תשפ"ג
- מוצש"ק ויקרא תשפ"א / כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע
- מוצש"ק ויקהל פקודי תשפ"א / הרה"ק מאפטא זי"ע

אוצרות אמשינאוו

1-605-313-6873

בארה"ק – 074-796-4020

ניתן לקבל הגליון

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 15th Ave. 4408-15

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לעייקוואד

אצל הר"ר ישראל נתן בוים הי"ו

בארה"ק

ירושלים

אצל הר"ר זלמן לעווין הי"ו

ביתר

אצל הר"ר אברהם לאנדא הי"ו

בני ברק

אצל הר"ר שלמה לייב לאנדא הי"ו

בית שמש

אצל הר"ר שמחה בונם רוטס הי"ו

חיפה

אצל הר"ר ישראל ברודבקר הי"ו

יו"ל ע"י מכוון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית

פרשת תזריע – החודש תשפ"ב לפ"ק

ליכנס לפני המלך, ואמרה כי אינה יכולה לבוא לפני המלך וכו', אמר לה, אם החרש תחרישי וגו' ואת ובית אביך תאבדו, ובהמשך רואים אנו, כי צותה עליו אסתר לצום שלשה ימים, אף שבזה העביר יום ראשון של פסח בתענית, כמבואר בגמ' (מגילה טו.) ויעבור מרדכי, ולמה באמת לא המתינה עוד יום אחד עד שיהא חול המועד.

אך הענין, שהשי"ת חפץ מאד בעבודת בני ישראל, ובחג הפסח הקדוש הזה, לא יאומן כי יסופר, רבבות הסודות והיחודים אשר נעשים בעולמות העליונים בלילה הזה, ע"י סדר ליל

והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם, וראיתי את הדם ופסחתי עליכם, ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכותי בארץ מצרים.

ופסחתי מפרש רש"י 'וחמלתי', שפסח הוא מלשון חמלה, שאף שהיה קטרוג עליהם, הקב"ה לא עשה בהם נגף כי הוא אוהב את עמו ישראל, ומרחם עליהם. כדאי' במדרש (שה"ש ב, כא) עה"פ קול דודי הנה זה בא וגו', הואיל וחפץ בגאולתכם אינו מביט במעשיכם הרעים וכו'.

ובתפארת שלמה (רמזי פסח) מצינו במגילה, בעת שמרדכי שלח לאסתר

ולפי זה כמה ראוי לאדם לעשות מצות ומעשים טובים, שיגיע מזה תענוג להבורא ברוך הוא, הלא יש לו כמה אלפי מלאכים שאומרים לפניו קדוש קדוש קדוש באימה וביראה, ומה אנוש כי תזכרנו. ובכל זאת מחשיב את עבודת בני ישראל, והוא על דרך משל, כמו שרי האומות אף שיש להם נכסים רבים, יש להם עוף שמלמדין אותו לחזור על מילים (תוכי), והשר יש לו תענוג מיוחד מזה, ומראה החידוש לכל השרים, והנמשל מובן שזה מורה על גודל חביבות שיש לבני ישראל אצל הבורא, 'ואם כן אתם בני אדם פקחו עיניכם, וראו גודל מעלת מצות ומעשים טובים, עד שכל עבודת מלאכי מעלה חשובים כאין, נגד מעשה בני אדם'.

ומביא ששמע עוד ממורו ורבו הרה"ק ר' דוב בער ממעזריטש, על הפסוק (תהלים קיח) מאת ה' היתה 'זאת', היא נפלאת

שמורים ואכילת מצה ומרור וסיפור יציאת מצרים. ועל כן התחכמה אסתר בזה, וכאשר שמעה כי נגזרה הגזירה למעלה, צוותה שיבטל מרדכי את סדר ליל הפסח, ועל ידי זה שכל העם אשר בשושן יעסקו בתענית, ויתבטלו מעבודתם בלילה הזה, יהא רעש גדול למעלה בכל העולמות, מה זה ועל מה זה, ואכן הצליחה בזה, ולכך נאמר (מגילה טו:): בלילה ההוא נרדה שנת המלך, זה מלכו של עולם.

ובקדושת לוי בפרשת השבוע (תזריע), מביא ששמע ממורו ורבו הרה"ק רבי דוב בער המגיד ממעזריטש, שביאר מאמר חז"ל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, דהנה התענוג נקרא פרנסה, דהיינו במה שאנו עושים מצוות ומעשים טובים, אנו כביכול גורמים תענוג להבורא ברוך הוא, וזהו ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים.

צריך שיהא ויגבה ליבו בדרכי ה'. שיזכור שהוא חלק אלוה ממעל, ושיוכל להגיע לתכלית השלימות.

וכן הוא בזה"ק שמוכא לפני תחילת ה'הגדה' (פרשת בא מ:), פקודא בתר דא לספר בשבחה דיציאת מצרים וכו', וקודשא בריך הוא שמח בההוא ספור, ומכנס כל הפמלייא דיליה וכו' כדין אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, היינו שכביכול, נתוסף כח וגבורה למעלה. וישראל בספור ההוא נותנים כח לאדונם, כמלך שנוסף לו כח וגבורה בעת שמשבחים גבורתו ומודים לו, ע"כ.

הרי לנו גודל הנחת רוח שנעשה לפניו, בפרט בעת עשיית ליל הסדר ואמירת ההגדה, על כן יש לנו להכין את הפה בדיבורי קודש של תורה ותפילה, ונזכה כולנו לעשות נחת רוח לבורא ית"ש, והוא יגאלינו במהרה ברחמים, אמן.

בעינינו. מלת זאת מורה על בחינת נוקבא, שהיא דרגת 'מקבל' כידוע. והנה עיקר חשיבות עבודתינו, הוא רק מצד התענוג שיש להבורא ברוך הוא מאיתנו, ובה נקרא הקב"ה בחינת מקבל. וזהו, מאת ה' היתה 'זאת', דהיינו שהקב"ה כביכול הוא בבחינת מקבל, 'היא נפלאת בעינינו', פירוש הוא פלא גדול בעינינו, שיש לנו חביבות כזו אצלו.

וכפי שכתב הרה"ק רבי צדוק זי"ע (מחשבות חרוץ, ט') שצריך גאווה של מצוה, דבשפלות ידים ידלוף הבית (קהלת י, יח) שעל ידי שפלותו, שחושב שאין במעשיו כלום, ושאי אפשר לו להגיע לשום מעלה ומדריגה, על ידי זה יתעצל מלהשתדל במעשה המצוות, עד שיהיה כל הבית מלא דלף טורד. ואף אם ע"י שפלותו, לא יתגבר עליו יצר הרע להביאו לרע גמור, על כל פנים לא יתן לו להגיע לשום מעשה טוב, ועל כן

סעודה שלישית

פרשת ויקרא תשפ"א לפ"ק

נקראו הקדשים קרבנות, שמקרבת את האדם ומביא רפואת הנפש, ונכנס בכל האיברים הפנימים לקדש ולטהר אותם. ואכן באכילת מצה מצינו שנקרא בזוה"ק (זוה"ק ח"ב קפג:) מיכלא דאסוותא. כי הוא רפואת הנפש, ואכילת מצה משפיע ביותר כשמכין עצמו בהכנה דרבה בתשובה ומעש"ט שיהי' הגוף טהור ומוכן, להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. וזהו שנאמר מצות תֹאכַל במקום קדוש, שיאכל אחר הכנה ראויה, ואז בחצר אוהל מועד יאכלוה, שיהא כמו אכילת קדשים בחצר אוהל מועד, עכתוד"ק.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.

פרשה זו עוסקת בעניני קדשים, ואכילת מצה דומה לאכילת קדשים, כדאיתא בספ"ק תפארת שלמה (לשכת הגדול) עה"פ מצות תאכל במקום קדוש (ויקרא ו, ט), שבא לרמז גודל מעלת אכילת מצה, שהוא דומה קצת לאכילת קדשים. כי כל המצוות נעשים מחוץ לגופו של האדם, אך מצות אכילת מצה ואכילת קדשים הם נכנסים אל תוך האדם פנימה, ולכן

וכלי חרס כו', אין לו תקנה, היינו אותם שהרבו לחטוא, כמו הכלי חרס שהבליעות אינם יוצאים מדפנותיו לעולם, אין להם תקנה, אלא שבירתן זו טהרתן, העצה היא לב נשבר ומרירות על חטאיו שעבר נגד רצון הבורא יתברך, ובודאי קרוב ה' לנשברי לב ויקבל אותן, עכת"ד.

באמרי קודש רואים את גודל הקאכעניש של כ"ק אאזמו"ר וצללה"ה בקדושת ליל הסדר, שאין לנו כל השגה בזה. ומסביר שלכן נוהגים שאמירת הסימנים הוא ע"י הקטנים, כיון שהוא דומיא דקדשים, על דרך מה דאיתא במדרש (תנחומא פ' צו, יד) הטעם דמתחילים ללמוד עם התינוקות סדר ויקרא, שהוא משום דיבואו טהורים ויתעסקו בטהרות, וכמו כן הכא, בה'סדר' שהוא ענין גדול מאד, אומרים גם כן יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות.

ובעבודת ישראל (לשבת הגדול) מאריך בענין ההכנה לפסח, ומבאר בענין הגעלת כלים על פי ההלכה שכלי שתשמישו בחמין יגעילו בחמין, בצונן ידיחו בצונן (שו"ע תנ"א ס"ה), וכלי חרס אין לו תקנה אלא בשבירה (שו"ע תנ"א סכ"ב). ומבאר על דרך הרמז, שבכל עבירה כבולעו כן פולטו, יש לך אדם שבאמת אינו רוצה כלל לעשות מה שהוא נגד רצונו הקדוש ית"ש, אלא נכשל מחמת תחבולות היצה"ר, זה האדם הוא תשמישו בצונן, שכן אינו עובר אלא מתוך מכשול, כמי שכפאו יצרו, ולכן יגעילו בצונן, שיקבל עליו באמת שלא יעשה עוד עבירה אפילו אם היצה"ר מסיתו.

אבל מי שתשמישו בחמין, כלומר שמחמם את עצמו לדבר עבירה ועושה אותה בנפש חפיצה, אז צריך לעשות התשובה גם כן בחמימות הלב, כי התשובה צריך להיות כמו שחטא.

ליל הסדר ובגודל המהפכה שיש בעולם בלילה הזה, וכן בספה"ק עבודת ישראל כותב בלש"ק שבלייל פסח מתגלה האור הבהיר, ובפרט בשעה שאומרים הלל, שאין זה כבכל השנה וימים טובים, עיי"ש.

ומסופר שהרה"ק הישמח ישראל נכנס פעם לערוך שולחנו בליל הסדר והכריז 'ליל התקדש חג', מי שאינו מאמין שבליילה הזה יכול להתהפך האדם הגרוע ביותר לצדיק הגדול ביותר הוא הוא הרשע של ההגדה עכ"ל. כי לילה זה הוא למעלה מכל הימים, לשנות הכל לחסדים.

יעזור השי"ת שנזכה לכל השפעות טובות היורדים בלילה הזה של ליל הסדר, ולהמשיך החסדים על כל השנה, ונזכה לגאולה, חרות מגלות ומיצר הרע, וגאולת עולם בביאת משיח צדקנו בב"א.

וכן ממשיך בדבריו הק', דבליל הסדר יש קדושה רבה מאד מלמעלה, עד שאי אפשר להמשיכו אלא על ידי סימנים.

ומצאנו א מוראדיגע אך בספה"ק מאור עינים (פרשת צו) שבפסח מתגלים החסדים בעולם, ולכן באמצעות ליל הסדר שאנו עורכים, ושאר מצוות היום שאנו עושין בו, ממשיכים החסדים של כל השנה, ובזה יובן הא דכשבאו בני ישראל לים סוף, והיה קטרוג של הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, ובכל זאת נגאלו, ואם כן באמת קשה, באיזה זכות נעשה כל זאת, אך זהו פירוש, כיון שבני ישראל ערכו במצרים את ליל הסדר כצורתה, כמו שאנו עושים, והיו מספרים ביציאת מצרים, היינו שהיו מאמינים שבודאי יהיו יוצאים, אזי המשיכו בלילה ההוא חסדים הגדולים, ובזה זכו להיגאל, עכ"ל ק. כי אין לנו כל השגה בקדושת

סעודה שלישית

פרשת ויקרא תשפ"ג לפ"ק

בטהורים. ולכן כל ליל הסדר מנוהל על פי אמירתן של התינוקות את הסימנים.

ובדרך זה אף ביאר את ענין הסימנים בליל הסדר, ואמר שכיון שאין לנו כל השגה במאורות הגדולים המאירים בלילה זה, על כן אנו יכולים להורידם ולהמשיכם רק על ידי סימנים.

הרה"ק הישמח ישראל הביא רמזים בסימנים אלו, (ראה בכמה מקומות, הגדה של פסח כ"א, ל"ג, מ"ח) קדש ורחץ, היינו בזמן מרומם בליל הסדר כשזוכין לקדושה ולטהרה יתירה, מתגלה יותר

במדרש תנחומא (צו פרק יד) מבאר למה מתחילים התינוקות של בית רבן ללמוד בספר ויקרא, אמר הקדוש ברוך הוא, שיהיו מתחילין בסדר הקרבנות, יבואו טהורים, התינוקות שאינם יודעים מהו טעם חטא, ויתעסקו במעשה טהורים, בפרשיות הקרבנות.

הנה הקרבנות הוא דבר קדוש, ובזה מתקרבים להריבונו של עולם, ולכן נעשית דוקא על ידי טהורים, כ"ק אזמו"ר זצללה"ה אמר, כיון שליל הסדר הוא נשגב עד מאד, גם כאן צריך ענין זה של יבואו טהורים ויתעסקו

נמוך, ובכל עת אומר השי"ת לאדם שרוצה בעבודתו, ומבקש ממנו 'ובחרת בחיים'.

מגיד שיאמר הדיבורים של ההגדה, ומגיד גם מלשון המשכה, שאפילו בכח אמירה פשוטה ממשיך חסדים גדולים וכל השפעות הלילה הזה.

רחצה, מרומז ענין בטח בה' ע"ד בי' אנא רחיץ, כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק, והקב"ה רוצה מאד שבני ישראל יתקרבו אליו, ועל כן מקרבו בבחינת למעני למעני אעשה.

מוציא מצה, היינו שנזכה להוציא כל הקדושה מאכילת המצה, ובמקום אחר כתב, דבכוס ראשון יכולים כל המחשבות רעות, וע"י סיפור יציאת מצרים זוכין לתקן כל הדיבורים הרעים, ובכח סגולת אכילת מצה, שהוא מעשה, אפשר לתקן כל המעשים רעים, וכן לתקן האכילות של כל השנה.

הפגמים ורואה איך שעדיין לא נטהר כראוי, לכן אומרים לו הרמז בכרפס, שלא יסוג אחור ח"ו, כי כירק הזה הטמון כולו בעפר, ורק ראשי עליו מגולים, בכל זאת זוכה לעלות על שלחן מלכים ואפשר להעלותו בקדושת ליל הסדר, על כן בטח בה' שגם עליך יזרח אורו ויקים אותך מעפר ויגביה קרנך למעלה ראש.

ובמקום אחר הוסיף לבאר, שלכן מביאין הכרפס קודם המזון כדי להתמיה את התינוקות, התינוקות רומז לאלו שלגבי מילי דשמיא עדיין בגדר קטן, והם תמהים ושואלים 'מה זאת' כי חפץ בהם ה', ויש להם עליה גדולה כזו בליל הסדר, ועוד יחשוב על רמז דהסימן 'יחץ' שיזכור מאמר חז"ל (קדושין מ') לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי וכו' דהיינו שיש לו בכל רגע בחירה, גם כשנמצא במקום גבוה וגם כשנמצא במקום

שלך, שהניצוץ האלוקי ישרוף את כל המסכים המבדילים והמחשבות הרעות. הלל הוא מלשון אור המאיר, כמ"ש תהל אור, נרצה, שנהי' מקובלים בעת הרצון הזה יחד עם כל ישראל, ולעורר כל השפעות הטובות.

וההכנה ללילה זה לפי השגתינו צריך להיות שיכוון שבליל הסדר יעשה הכל באמונה פשוטה ככל אשר צוה ה', על דעת רבותינו הקדושים על דעת רשב"י וכו', יהי רצון שנזכה לכל השפעות הטובות היורדים בלילה הזה ולהכין עצמינו כראוי, ונזכה במהרה לגאולה אמן.

מרור כורך, היינו שנכרך את המרור גימ' מות, ונהפכו לחיים כמו שאמר חז"ל (פסחים ט) שחזרת הוא חסא מלשון חס רחמנא עלן, ונהפך המרור שגימ' מות, ל'חס' שגימטריא 'חיים'. שאפשר שוב להיות דבוק במקור החיים.

שולחן עורך, שולחן הוא המקום ששם יורדין כל ההשפעות, וע"י הסיפור נזכה שההשפעה תלך בדרך ישר.

צפון ברך, היינו שהחלק הצפון בכל אחד שהוא האהבה המסותרת, אותו נקודה פנימית, יתברך ויתגדל ללהבה גדולה, כאמרם ניצוץ אחד יוצא ממפוח

סעודה שלישית

פרשת תזריע – החודש תשפ"ב לפ"ק

שתי רגלים שאינו יכול לעמוד, ובהקמת המשכן נתבסס העולם, ע"כ. ולכן היתה הקמת המשכן בראשון למעשה בראשית, שחזר העולם להיות כתיקונו כביום ראשון לבריאת העולם.

ובספה"ק **רמתים צופים** (מערכת הר"ב אות ק"כ) מביא בשם הרבי **מלובלין זי"ע**, דביום הקמת המשכן הקריבו קרבנות מיוחדים ליום זה, ואחר שמתו נדב ואביהו, צוה משה רבינו לכוהנים שאף שבדרך כלל אונן אסור לאכול קדשים, בכל זאת ביום שמחה זו של הקמת המשכן, צריכים הם לאכול את הקרבנות על אף שהם אוננים, אולם בני

ויהי ביום השמיני. וברש"י, שמיני למלואים, הוא ראש חודש ניסן שהוקם המשכן בו ביום, ונטל עשר עטרות ע"כ. ומבואר בגמרא (שבת פז, ב) דהעטרה הראשונה היא, שראש חודש ניסן היה ביום ראשון למעשה בראשית. ויש להבין מהו המעלה היתירה בזה שחנכת המשכן היתה ביום ראשון בשבוע. **כ"ק אזמור** זצלה"ה ביאר, כי בחטא עץ הדעת נתקלקל הבריאה, וביום גדול זה של הקמת המשכן היתה התיקון לכך, וחזר להיות השראת השכינה כעין תחילת הבריאה, וכדאי **במדרש תנחומא** (נשא י"ט) שעד בנין המשכן היה העולם דומה לשולחן של

את הירח'. כלומר אף שהלבנה קטרגה על בריאתה ואמרה 'אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד' (חולין ס, ב), מכל מקום אם היה העולם מזוכך, לא היה הכרח למעט אור הלבנה, אלא יכלו להגדיל את אור החמה יותר, אך כיון שהיה פגם בבריאה, היה הכרח למעטה, ועל כן רוצה הקב"ה לפייס את הירח, ואומר הביאו עלי כפרה וכו'.

והנה לעתיד לבוא יתוקן פגימת הלבנה ותחזור להיות כמו שהיתה קודם מיעוטה. ומעתה כיון שראה משה רבינו את גודל מעלת יום הקמת המשכן, וכן את מעלת דור המדבר שהיו דור דעה וראויין לקבל התורה (ראה מדרש ויקרא יג, ב) חשב לתקן ביום זה את פגימת הלבנה, ויגדל מאור החמה עד שיהא התיקון השלם, וממילא לא יצטרכו עוד להביא קרבן שעיר ראש חודש, ועל פי חשבון זה נמצא דשעיר ראש חודש הוא מיוחד רק ליום זה, שכן לא יצטרכו

אהרן חשבו שכל ההיתר לאכול את הקרבנות הוא דוקא בנוגע לענין 'קודשי שעה' שהם הקרבנות המיוחדים ליום זה, אך כל שאר הקרבנות הרגילים נשארים באיסורם, ולכן אכלו את כל הקרבנות מלבד קרבן ראש חודש, שהוא קרבן קבוע בכל חודש, וכיון שראה משה כן, קצף עליהם מדוע לא אכלתם את הקודש וגו', ואז ביאר לו אהרן הכהן את טעמו, שסבר שרק 'קדשי שעה' יאכלו הכוהנים. ואכן קיבל משה הדברים כמו שנאמר, וישמע משה וייטב בעיניו, ואף נזכר שאכן כך צוה אותו ה'.

ובאמת צריך ביאור איך משה רבינו, שעל ידו ניתנה תורה לישראל, יתעלם ממנו ההבדל בין קודשי שעה לקודשי דורות. וביאר בזה הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע, דבענין שעיר ראש חודש מצינו בחז"ל (שבועות ט, א) שהקב"ה אומר 'הביאו עלי כפרה על שמעטתי

החטא נפל ממדריגה זאת, ועל כן נאמר בפסוק (בראשית ג, י) את קולך 'שמעתי' בגן ואירא וגו'. והנה בעת נזכה לגאולה העתידה שוב יהא בחינת ראייה כמ"ש (ישעיה מ, ה) ונגלה כבוד ה' 'וראו' כל בשר יחדו כי פי ה' דיבר. ועל פי זה יתבאר בקשתינו 'כאשר שמענו כן עוד נחזה', שאנו מבקשים שנחזור 'לראות' את אור ה', והנה אמרו חז"ל (ראש השנה יא, ב) בניסן נגאלו בניסן עתידין להיגאל, יהי רצון שנזכה לגאולה קרובה ברחמים אמן.

יותר לכפרה זו, ואם כן הוי בכלל 'קודשי שעה', ומותר לכוהנים לאוכלו, וזה היה טענתו מדוע לא אכלתם וגו', אך אהרן הכהן הראה לו שעדיין אין השעה כשירה לכך.

ואיתא בתפארת שלמה על מה שנאמר בפיוט לפרשת החודש (יוצרות מוסף) 'כאשר שמענו כן עוד נחזה', דענין שמיעה הוא פחות מראיה. ולכן אדם הראשון קודם החטא הי' דיבורו עם השי"ת בבחינת פנים אל פנים, אך אחר

אחר הבדלה

פרשת ויקרא תשפ"א לפ"ק

השבוע היארציית של כ"ק אאמו"ר זצללה"ה כבר דיברנו בהקמת מציבה ובקידוש, על יגיעתו הגדולה בתורה, ושגם זכה לכתוב חידושים רבים על הרבה מחלקי התורה.

סיפר לי אחד שעדיין חקוק בעצמותיו איך שכבר מצעירותו קרנה ממנו היראת שמים, ומה שראה אצלו אז, משפיע עליו עד עצם היום הזה.

סיפר לי אברך שהיה בא לבקר בבית ההבראה את כ"ק אאמו"ר זצללה"ה בשנתו האחרונה, אחר הניתוח על כתפו, והאברך היה צריך אז לחיזוק גדול ביראת שמים, וכאשר דיבר עימו אאמו"ר דברי תורה ויראת שמים, נתפעל מאד מעוצם התלהבותו בעבודת ה', והרגיש כאילו נמצא בעולם אחר לגמרי, כל האויר היה רחוק מקנאה תאוה וכבוד, אלא רק עניני תכלית, וזה השפיע עליו עמוקות, ונעשה בו שינוי גדול לטובה.

השל"ה הק' (מס' פסחים) מביא שפסח ענינו חסד, ומרחיב שם בגודל מעלת עשיית חסדים, ואכן כ"ק אאמו"ר זצללה"ה היה מיוחד גם בעמוד זה, והיה מכניס אורחים מארץ ישראל שבאו לאסוף ממון, והכל בדרך כבוד,

וכן היה הולך עבור הזולת לטרוח להכנסת כלה וכדומה, אפילו בתוך המטר והשלג, ולא חס על גופו, ובלבד להיטיב לזולת.

בליל הסדר לא היה נוהג לדבר חידושים, אלא לפעמים אמר את פירוש הדברים באידיש, והיה כמה 'ווערטער' שהיה חוזר עליהם הרבה, ואחד מהם, כמדומה הוא **מהישמח ישראל** (שגם כ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה חוזר עליו) 'וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח', דכל כמה שמספר נעשה הוא בעצמו, יותר ויותר משובח.

וכן סיפר מהרה"ק הרבי מלובלין זצללה"ה שהיה מעוטף בטליתו בשעת הסדר, וכשאמר 'ובמורא גדול זה גילוי שכינה' נתגלו פניו הק', ונפל פחד גדול על כל המסובין, והיה שם היהודי הקדוש זצללה"ה ונפלו כל שיניו מרוב הפחד, ונשאר לו רק שן אחת, והיה אוחז בו ואומר 'דו רשע, פארוואס ביסטו נישט ארויסגעפאלן, ווען די רבי האט געזאגט ובמורא גדול זה גילוי שכינה'.

בליל פסח ערך הרה"ק הרבי ר' בונם את ה'סדר' רק עם החבריא שלו (ובבית ווארקי כבר נהגו להגיע לליל הסדר), והאורחים שהגיעו לפשיסחא סידר אותם שיתאכסנו אצל בני העיר. בהגיע אחד מן האורחים למקום אכסניתו, התאונן לפניו בעל הבית, שלדאבוננו אין מאומה לאכול בביתו אפילו לעצמו, ומשום כך הוכרח האורח לשוב על עקבותיו ולהיות מאוכלי שולחנו של הרבי ר' בונם, אך הרבי ר' בונם לא רצה לקבלו. אבל הרה"ק מווארקי קיבל עליו אחריות, וצוהו שלא ישאל שום קושיות במשך הסדר, והלה הסכים.

באמצע הסדר, ב'שפוך חמתך', הבחין האורח איך שנכנס כפרי והחליף שיחה עם הרבי ר' בונם בשפת פולין, ונסבה שיחתם בעניני התבואה שבשדות. פנה האורח להרה"ק מווארקי מיהו האיש הלזה? אמר לו הרה"ק מווארקי: 'די זעסט איינעם, יאך זעה אן אנדערן, און דער רבי זעט גאר אן אנדערן'...

זכותו יגן עלינו, א גוטע וואך א פרייליכע וואך, און א כשרן פרייליכען פסח.

אחר הברלה

פרשת תזריע תשפ"ב לפ"ק

השבוע (ה' ניסן) חל היארצייט של הרה"ק מאפטא זי"ע, תלמידו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך. היה לו כח גדול בפיו באמירת דברי תורה נפלאים, והצדיקים אמרו שכוחו הגדול בזה, מורשה היתה לו ממורו ורבו הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק, שמסר לו את כח הפה. וכן ידוע מאמרו של החידושי הרי"ם כשחזר מה'אוסטילער חתונה' שאמר בהתרגשות שלהרב מאפטא יש מאזניים בפה קדשו, כי כל מילה היתה מדודה ושקולה אצלו, באופן מופלא.

כמו כן יש לציין מה שכתב הגה"ק ר' אלעזר פאלטוסקער חתנו של ה'חוות דעת' (מתלמידי בית פשיסחא) בסוף ספרו חידושי מהרא"ך בקונטרס 'ענף עץ אבות', בו מתאר איך היה נראה אמירת התורה אצל האפטער רב, באופן מבהיל על הרעיון, הוריד ראשו וכו' ואחז בצד ימין של ליבו ואחר כך בשמאלו וכו' וקראו לפניו מדרש, ואח"כ הרים ראשו ופתח פיו באמירת תורה וכו' עיי"ש.

ונחזור על דבריו בספרו **אוהב ישראל** בענין ליל ה'סדר', שמביא עה"פ **והגדת לבנך ביום ההוא לאמר**, שיש כח מיוחד של הגדה לבנו 'ביום ההוא' דוקא דהיינו בליל פסח, ולכן אף מי שאין לו כח להכניס אמונה בבניו במשך כל ימות השנה, הרי בלילה הזה יש כח מיוחד שישפיעו הדברים, ויעורר את האמונה בה', וזהו שנאמר **והגדת לבנך 'ביום ההוא' דייקא**.

לרוב קדושתו של הרה"ק מאפטא, נהגו בחצרות מגזע רוזין לאפות מצות לפסח ביום המסוגל ה' בניסן, כי רוצים שזכותו הגדול של האפטא רב, תגן בעדם שיזכו להינצל מחשש חימוץ.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר, כי בעת שנעשה הרה"ק מאפטא רב בעירו, היה רצונו ושאיפתו לתקן את מעשי כל בני העיר, אך כשראה שאינו עולה בידו, אזי החליט שלכל הפחות יתקן את בני ביתו, וכשגם זה לא עלתה בידו, החליט שיתקן רק את עצמו, והנה מני אז שהחל לתקן את עצמו, היה לו השפעה על כל בני העיר.

אחד הדברים שהיה בכח פיו הוא ענין גוזמא קתני, כי היה לו שפראך של גוזמאות, ואמר דברים פלאיים אשר רק מי שבא בסוד קדושים, הבין את הדיבורי קודש שלו, פעם התבטא לאמור: הרעו'עוואלקע שלי, גדולה היא כמו כל העולם, אך היא נמצאת בטאביק פושקע'לע שלי^א.

^א כ"ק אד"ש באחת משיעורי החסידות ביאר בזה עפ"י דברי המדרש (פר' בראשית ג, ד) מהיכן נבראת האורה? א"ל מלמד שנתעטף בה הקב"ה כשלמה, והבהיק זיו

ה' ניסן הוא היארצייט של דו"ז הרה"ק רבי יעקב דוד, אחיו של כ"ק אַזמו"ר זי"ע, הוא היה הרבי אחר הרבי ר' יוסף, משנת תרצ"ו עד אמצע ימי המלחמה, כ"ק אַזמו"ר היה עורך 'לחיים' לאחר התפילה, ביום היארצייט.

הוא היה נכדו של הרה"ק האמרי אמת מגור, שכן היה חתנו של הרב שלמה יוסקוביץ זצ"ל, חתנו של האמרי אמת, לר' יעקב דוד אף היה חברותא קבועה עם זקינו הרבי מגור.

זכינו שנשארו ממנו כמה תורות, כי בתקופת הנהגתו היו כבר חסידים בארץ ישראל, שכן השטיבל של אַמשינאוּו בתל אביב נפתח בשנת תרצ"ו, וממילא כבר התחילו לשלוח תורות מפולין לארץ ישראל, ולכן נשאר מעט מדברי תורתו.

נסתלק בתוך ימי המלחמה בגטו ווארשא, ובאותה שעה יכלו עדיין לקבור בקבורת ישראל, ולכן זכה להגיע לקבורה בנחלת אבותיו ב'אהל בית אַמשינאוּו' בבית החיים הגדול שבווארשא.

בב' ניסן הוא היארצייט של הסקווערער רבי זי"ע. כ"ק אַזמו"ר זצלה"ה היה בידידות יתירה עימו, הקשר עם בית סקווירא החלה עוד לפני

הדרו מסוף העולם ועד סופו, ע"כ, שדוקא לאחר הצמצום ניתן להשיג אור, ולכן דוקא אחר שנתעטף אז הבהיק וכו', ודו"ק.

המלחמה, בעיירת המרפא דראז'ניק, שכן מרן רבי מנחם זי"ע היה שם לתקופת מה יחד עם בנו מרן רבי יוסף, ואחר שנסע משם רבי מנחם, נשאר רבי יוסף על שבת נוספת, ובאותה שבת היה שם הרה"ק רבי דוד מסקווירא זי"ע (אביו של הרה"ק רבי יעקב יוסף). ואז היה מרן רבי יוסף בשבת בסעודה שלישית אצל הסקווערער רבי, ר' דוד זי"ע.²

אחר המלחמה היה לאא"ז ממש קשר נפשי מיוחד עם האדמו"ר מסקווירא. כגון כשנולדה אצל אא"ז בתו הגדולה, עלה הרה"ק מסקווירא זצ"ל אל בית כ"ק אא"ז זי"ע, לאחל לו ברכת מזל טוב. וכמו כן בעת שנולד כ"ק אאמו"ר זצ"ל, היה לו רצון ליתן 'סנדקאות' לרבי מסקווירא, אך מחמת שלא רצה לגרום חלישות הדעת לרבי אחר, על כן החליט לקחת לעצמו את הסנדקאות.

כ"ק אאמו"ר זצללה"ה היה רגיל לחזור על כמה מימרא'ס ששמע מפי הרבי מסקווירא.

זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, א גוטע וואך, א געזונטער וואך.

² בן הרה"ק ר' יצחק מסקווירא, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל.

בית מ"ד החסידי אמישינאוו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

4408 15th Ave Brooklyn NY 11219

בעוהש"ת

ערש"ק פרשת תזריע תשפ"ד

הזמנה של מצוה

הננו בזה להזמין את ידידנו ואנ"ש
 לסעודת הילולא של

כ"ק מרן הרה"ק ר' יוסף זי"ע

בן הרה"ק רבי יצחק זי"ע

בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שתתקיים ביום ה' פרשת טהרה

אוד לי"א ניסן תשפ"ד לפ"ק

למספרם Apr. 18

בבית מדרשינו בשעה 9:00

זכות בעל ההילולא יגן עלינו

להיוושע בכל מילי דמיטב

הגבאים

מי שברצונו להשתתף בהוצאת הסעודה יפנה לר' נחום ערליך הי"ו 347-482-7836

כל מי שקיבל עליו ללמוד משניות נא לסיימו עד זמן הנ"ל

קמחא דפסחא + עזר לילודות

צרכי יום טוב + מתנות לאביונים

- פאקטן און ציפערן -

ביים 'פסח חלוקה' שנת תשפ"ג לפ"ק, האט קופת צדקת יצחק פארטיילט

איבער **\$70,000** פאר אנ"ש

פאר מער ווי **80 משפחות** אין אמעריקא

און **40 משפחות** אין ארץ ישראל

500 פונט מצות

ארויסגעשטעלט במחיר מוזל

80 קעסטלעך יין מהודר

בהשגחת העדה"ח לצורך ארבע כוסות

בסך הכל האבן איבער

540 נפשות

נהנה געווען פונעם פארייעריגן חלוקה

קופת צדקת יצחק - אמשינאוו דארף שאפן

\$150,000.00

בזאו לעזרת ד' בגיבורים!

שנת תשפ"ד לפ"ק:

גרעסערע קאסטן.

גרעסערע נתינות.

קריאה דחופה ובקשה נמרצה לכלל אנ"ש שיחי'

פרוס ימי הפסח שנת תשפ"ד לפ"ק

אל כבוד אנ"ש וידידינו היקרים באי בית מדרשנו שיחי'

שטייענדיג ביים שוועל פונעם הייליגן יו"ט פסח, ווען אידישע קינדער טוען מקיים זיין דעם מנהג פון געבן 'מעות חטים', טוען מיר זיך ווענדן צו אלע חברי קהלתנו מיט א הארציגן רוף, ארויסצוהעלפן בממון ובמעש דעם הייליגן קופה "צדקת יצחק - אמיניאוו", וואס איז אוועקגעשטעלט געווארן מיטן ציל ארויסצוהעלפן אנ"ש היקרים וואס מוטשענען זיך צו דעקן די גרויסע יו"ט קאסטן.

עס איז נישט קיין סוד פאר קיינעם, אז צוליב דעם ענגן פינאנציעלן מצב די לעצטע תקופה, זענען אלע הוצאות דראסטיש געשטיגן היי יאר, אין צוגאב צו די פארגרעסערטע צאל אנ"ש וואס דארפן ליידער צוקומען צו אונזער הילף.

מיר זענען אנגעוואנדן אין די קריטישע שטיצע פון 'אלע' אנ"ש, צו לינדערן דעם שווערן עול פון אונזערע היימישע ברודער.

די פעולות נשגבות זענען אונטערגענומען געווארן דורך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, וואס געבט זיך איבער מיט אן אויסטערלישע מסירות פאר דעם צוועק, מיטהאלטענדיג פון דער נאנט דער וויי געשריי פון צענדליגע משפחות אין נויט. תחת נשיאותו האט שוין דער קופה פארטיילט אסטראנאמישע סכומים די פארגאנגענע 2 יאר.

רבינו שליט"א בעהט זיך ביי אונז, ביטע דערהערט דעם חובת השעה, און רופט אייך אהן ווארעם מיט סכומים הגונים מער ווי געווענליך, כדי אריינצושיינען אן אמת'ע שמחת יום טוב אין די הייזער פון אנשי שלומנו שיחי'. אייער ברייטהארציגע נדבה וועט זיי ערמעגליכן צו שפירן דעם 'זמן חירותינו' במלא מובן המילה.

מיר קענען נישט אנגיין אהן אייער הילף.
די משפחות קוקן ארויס אויף אייער תמיכה.

אין דעם זכות וואס איר וועט אויסשטרעקן א יד עזרה צו די נצרכים, וועט הקב"ה אייך זיכער באגליקן מיט השפעות טובות לרוב, נחת וקדושה, וכו"ס.

נ"ד המדברים בצדקה,
גבאי קופת צדקת יצחק - אמיניאוו

קויפטס איין זכותים לקראת ימי החג הבעל"ט:

\$250.00

זכות מצות ויין למשפחה אחת

\$180.00

זכות מצות שמורה למשפחה אחת

\$720.00

זכות הוצאות החג למשפחה גדולה

\$360.00

זכות הוצאות החג למשפחה אחת

4408 15th Ave.
Brooklyn NY 11219
347-460-5223